

LBRIS

We know
books

PREGĂTIRE PENTRU VIAȚĂ

**Gândește
pozitiv**

OPTIMISMUL

Copyright © 2022 Editura For You

Toate drepturile asupra versiunii în limba română
aparțin Editurii For You.

Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă,
a textului din această carte este posibilă
numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Traducere: Teodora-Ioana Moței

Redactare: Ana-Maria Datcu

Tehnoredactare și design copertă: Stelian Bigan

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

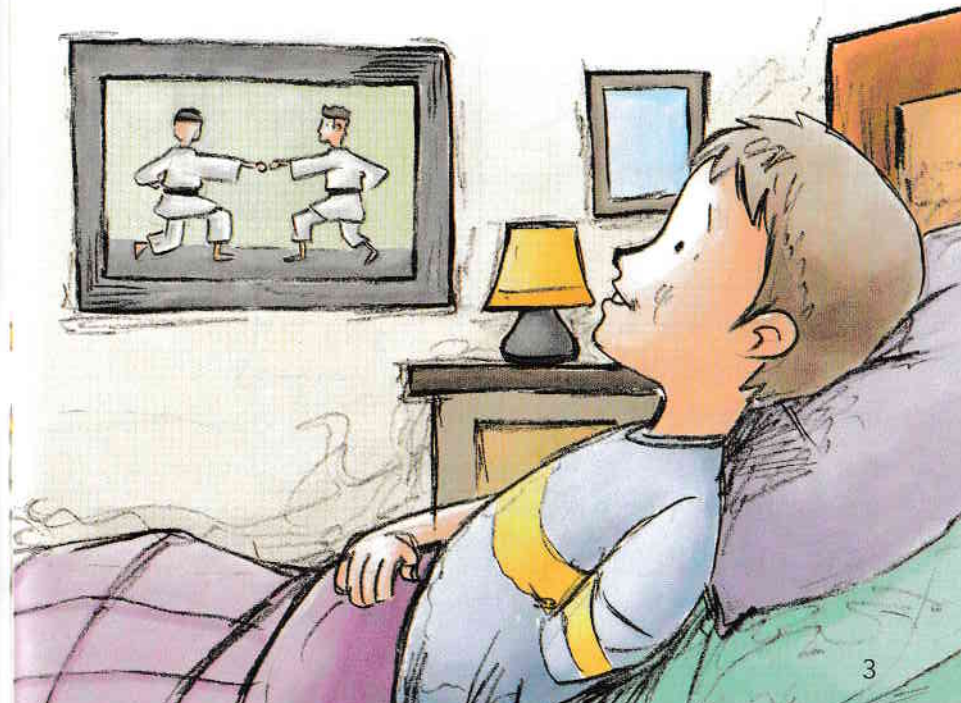
Gândește pozitiv : optimismul / trad. din lb. engleză
de Teodora-Ioana Moței. - București : For You, 2022
ISBN 978-606-639-478-9

I. Moței, Teodora-Ioana (trad.)

159.9

A fost odată un băiat amabil și iubitor, pe nume Mark, căruia îi plăcea să se joace și să învețe. Când avea 12 ani, Mark a mers în prima lui excursie împreună cu familia. La întoarcere, au fost implicați într-un accident cu mașina. Toată familia a fost transportată de urgență la spital. Din fericire, și-au revenit destul de repede, însă Mark și-a pierdut mâna stângă...

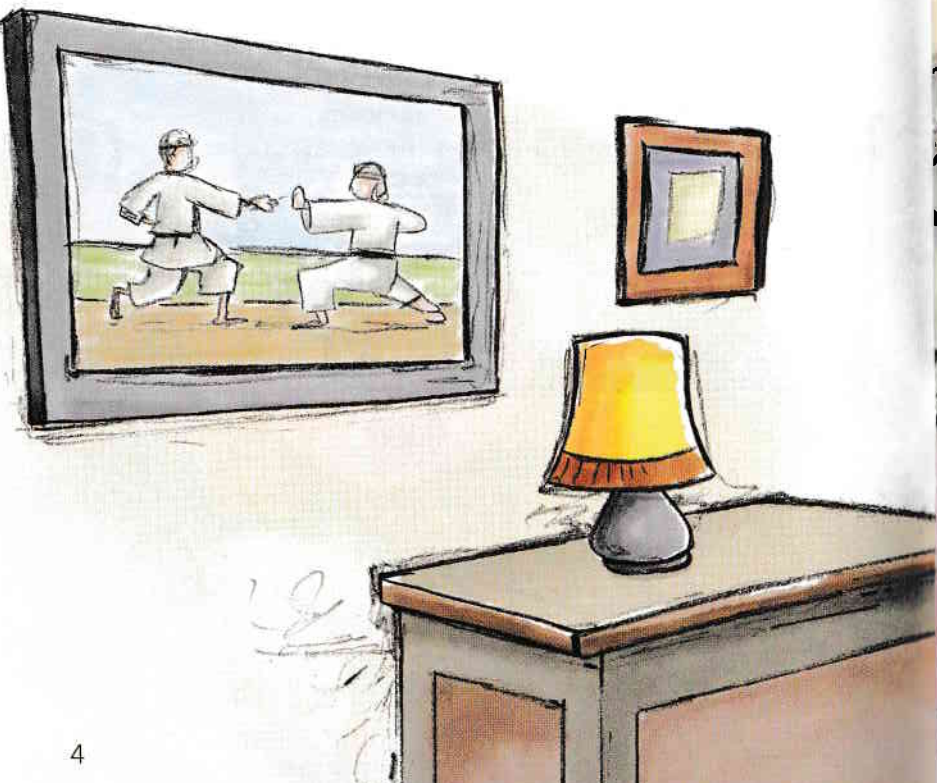
În urma accidentului, Mark a stat aproape un an în pat. În perioada de refacere, el s-a uitat la televizor, ca să treacă timpul mai repede. Privea în special emisiuni sportive, iar la un moment dat și-a dorit să devină campion la arte marțiale.

– Mark s-a uitat la mai multe emisiuni despre arte marțiale și s-a gândit să se apuce de acest sport când își revine complet. Așa că, după un an, când au mers la control, medicul le-a spus lui și părinților lui:

– Analizele sunt bune, doar că trebuie să te odihnești mai mult. Acum ești suficient de bine ca nu mai fie nevoie să stai în pat.

Mark era fericit, acum putea să meargă afară și să se joace!

În drum spre casă, mama l-a întrebat:
 – Mark, vrei să mergem acum undeva anume?
 Băiatul s-a gândit câteva clipe, apoi a răspuns:
 – Vreau să merg la cursuri de arte marțiale.
 Tatăl l-a întrebat uimit:
 – Vrei să mergi la cursuri de arte marțiale?
 – Da, tată!
 – Mark, dar cum de ai devenit pasionat de arte marțiale? a vrut mama să știe.

– În ultimele câteva luni, m-am uitat tot la televizor la emisiuni despre arte marțiale și mi s-a părut un sport foarte interesant. Acum vreau și eu să mă apuc de acest sport și să învăț mișcărilor.

– Ești sigur? Ți-ai pierdut mâna stângă în urma accidentului... Trebuie să recunosc că îmi cam fac griji. Nu vreau să te rănești din nou, a spus tatăl.

– Tată, nu-ți face griji! Am încredere în mine, mă descurc! Vei fi mândru de mine.

La insistențele fiului, cei doi părinți au fost de acord într-un final, spre bucuria lui Mark.

Ajunși acasă, înainte de cină Mark s-a uitat iar la o emisiune despre arte marțiale. În acea noapte, a visat că devine campion la arte marțiale.

Mark știa că în viață nu trebuie doar să ne descoperim talentul, ci și să-l valorificăm. Și să arătăm de ce anume suntem în stare.

În timp ce Mark dormea, părinții lui au stat de vorbă:

– Nu cred că este o idee bună să-l lăsăm la astfel de cursuri, a început mama, îngrijorată.

– Și mie îmi este teamă, dar hai să nu-l dezamăgim, a zis tata. Mai bine îl susținem, orice ar alege să facă în viață.

– Da, însă nu mai are o mână. Dacă se rănește?

– O să-l supraveghem, stai liniștită! Sunt sigur că se va descurca.

Mama își făcea griji pentru fiul ei, dar, în final, tatăl a convins-o că totul va fi bine.

A doua zi, Mark s-a trezit și s-a pregătit. La micul dejun, i-a mulțumit mamei pentru deliciile pregătite de ea.

Când a venit și tatăl la masă, Mark l-a întrebat bucurat:

– Tată, când mergem să mă înscriu la cursul de arte marțiale?

– Mai întâi să terminăm micul dejun, fiule!

Mark a zâmbit, apoi a mâncat repede. După aceea, au mers la școala de arte marțiale. Totul arăta foarte impresionant! Secretara le-a dat mai multe detalii cu privire la procedura de înscriere. Tatăl lui Mark a completat un formular, apoi a plătit cursul.

Între timp, secretara l-a chemat pe antrenor și le-a făcut cunoștință. Mark era foarte încântat

și i-a spus cât de mult îi plac artele marțiale și cât de fericit este că s-a înscris la cursuri. Antrenorul era uimit de entuziasmul băiatului:

– Mă bucur că voi fi antrenorul tău, Mark! Ne vedem mâine!

– Abia aștept, domnule!

Apoi, au plecat spre casă. Pe drum, s-au oprit să cumpere un chimono pentru cursuri. Mark s-a culcat devreme în acea seară și a visat din nou că este la cursuri și se antrenează.

